

χριστιανούς και καθίσταται πολύτιμος και ιερά εις τούς ποτέ βαρβάρους.

ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ἡ ἀνασκαφή τῶν Μυκηναίων πέντε τάφων ἡ ὑπὸ τοῦ Δρος Σχλίσμαν ἐπιτελεσθεῖσα καὶ ἡ εἰς φῶς προέλευσις τοσούτων πολυτίμων διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀντικειμένων ἤγειραν νέον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἀνδρὸς ἤδη γνωστοῦ γενομένου διὰ ποικίλων εἰς τὴν ἐπιστήμην ὑπηρεσιῶν. Παρατιθέμενοι σήμερον τὰς εἰκόνας τριῶν ἐκ τῶν πολυτίμων εἰδῶν τῶν παρ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντων ἐν Μυκῆναις, προστίθεμεν καὶ περιγραφὴν συντομον αὐτῶν.

Τὸ μεγαλοπρεπὲς χρυσοῦν διάδημα εὐρέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνὸς σκελετοῦ· ἔχει μῆκος 625 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου καὶ ἀπλῶς καλύπτεται διὰ κοσμημάτων παρεμφερῶν πρὸς ἀσπίδας ἐν μικρογραφίᾳ. Τὰ κοσμήματα προέχουσιν ἐν ἀναγλύφῳ, τοῦτο δὲ παρέχει εἰς τὸ ὅλον ὄψιν ἐξαιρετικὸν πλούτου. Τὸ ἀποτελεσμα αὐξάνει ἐτι μᾶλλον διὰ τῶν τριάκοντα ἐξ μεγάλων φύλλων, ὁμοίων φερόντων κοσμημάτων.

Ὁ σκελετὸς φέρων ἐπὶ τοῦ προσώπου τὴν παρατεθειμένην ὀλόχρυσον προσωπίδα εὐρέθη ἐν τῷ πρώτῳ τάφῳ· δὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ἔχνος τριχῶν ἢ γενείου, ἀλλὰ τὸ στόμα ἔφερε 32 ὀφθαλμοὺς ὀδόντας. Ἐξετάσεως δὲ γενομένης τῶν ὀδόντων τούτων, οἱ ἱατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον δὲν δὲ εἶχε ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν ἡλικίαν ὅταν ἀπέθανεν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρῶμα, τὸ σῶμα αὐτοῦ ὁμοιάζετο πολὺ πρὸς αἰγυπτιακὴν μορφάν· τὸ μέτωπον ἐκοσμεῖτο διὰ φύλλου χρυσοῦ στρογγύλου, ἐν φύλλον μεγάλῃτερον ἦτον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ, ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἐσθίου, ὑποκάτω δὲ μέγα χρυσοῦν ἐμπλαστρον ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μικοῦ.

Ὁ Βοζιδάρ Πέτροβιτς, εἶναι συγγενὴς τοῦ πρίγγηπος Νικολάου καὶ πρόεδρος τῆς μαυροβουνιατικῆς γερουσίας, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1844, ἀνατραφεὶς ἐν Παρισίοις. Διορισθεὶς πρόεδρος τῆς γερουσίας ἐν ἔτει 1868, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἐκ Γαλλίας, ἐξέπληρωσε πολλὰς διπλωματικὰς ἀποστολὰς εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς, πρὸ τῶν τελευταίων γεγονότων, ἰδίᾳ ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ, εἶναι δὲ ἐξάδελφος τοῦ ἀρτίως κομισαντος τὸ πρὸς τὸν ἡμέτερον βασιλέα παράσημον τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου.

Ὅτε ἐκκλήθη ὁ πόλεμος, ἐκλήθη εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ μαυροβουνιατικοῦ στρατοῦ τοῦ πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀλβανίας ἐνεργούντος. Τότε ἤρατο τὴν νίκην τῆς Φουτίνας καὶ ἐκυρίευσεν τὸ φρούριον τοῦ Μεδοῦρ, ἀφ' οὗ κατετρόπωσε τὸν Δερβίς πασσάν ἐν Πρικλάτς. Ὁ κ. Πέτροβιτς καὶ τοὶ ἡλικίας τριάκοντα τεσσαρὶν ἐτῶν εἶναι ἐν τῶν νοσημονεστέρων προσώπων τοῦ τόπου του.

ΔΙΗΓΗΜΑ

[ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ.]

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ΗΤΟΙ

Η ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Η ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὁ Δίκαιος καὶ τὰ μῆλα.

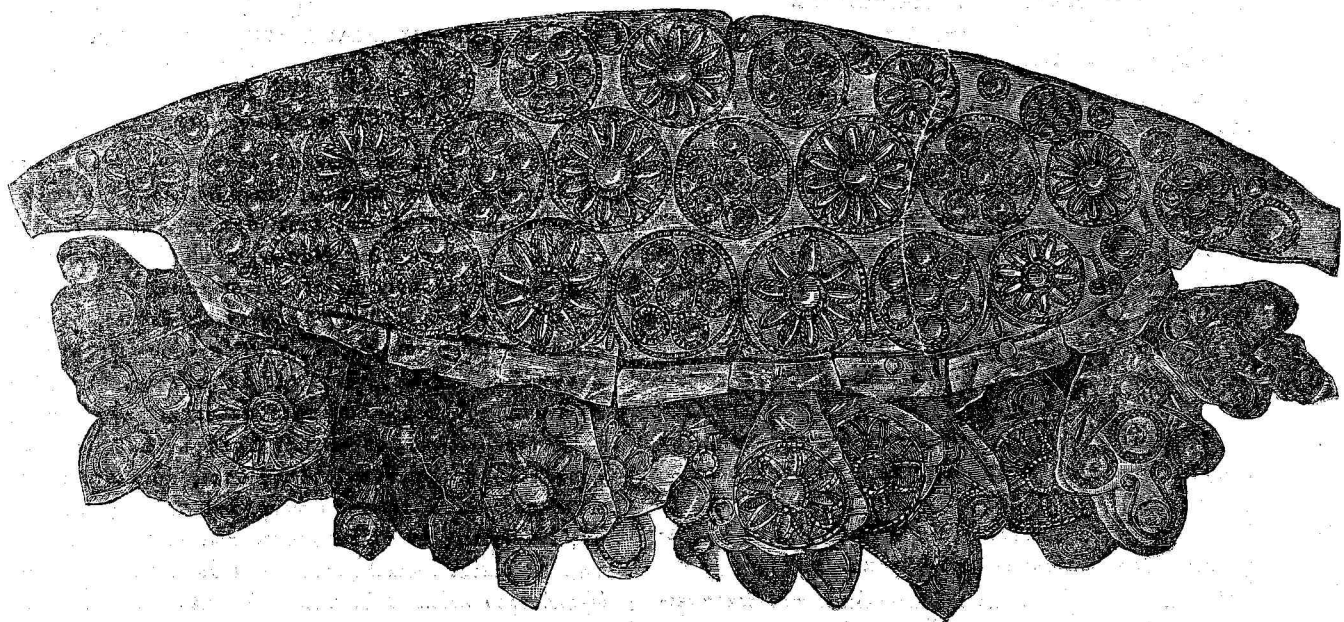
Ὅλγοι παῖδες ἐκ τῶν μελλόντων ν' ἀναγνώσωσι τὸ διήγημα τοῦτο πιθανῶς θὰ δυνήθωσι νὰ σχηματίσωσιν ἰδέαν τινὰ τῆς ἐλεεινότητος τῆς κατοικίας ἐν ᾗ ἔξει ὁ μικρὸς Δίκαιος Νάσων, ὁ υἱὸς τοῦ βαρκοσυλλέκτου. Ὑπάρχουσιν οἰκίαι καὶ δωμάτια ἐν τισὶ τῶν ἀποκέντρων ὁδῶν τοῦ Λονδίνου ἐν οἷς ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδες συναγελάζονται σχεδὸν ὡς κτήνη, καταγῶγια ἀνοσιουργίας καὶ ἀθλιότητος, ἐν οἷς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ οὐδέποτε ἀκούεται πλὴν ἐν τῇ ἐκφωνήσει φοβερῶν ὅρκων καὶ βλασφημιῶν. Τοιαύτη ἦτον ἡ Αὐλὴ τοῦ Ρόαν, τόπος ὅστις ἀδιακόπως παρεῖχε πράγματα τῇ ἀστυνομίᾳ, καὶ πολλὰς καὶ δεινὰς ἐνοχλήσεις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Αἱ οἰκίαι ἐνοικιάζοντο κατὰ δωμάτια ἐξ ὧν τὰ ὑψηλότερα κείμενα ἦσαν καὶ τὰ ὑγιέστερα, ὡς ἔχοντα ὀλίγον πλεῖστον φῶς καὶ ἀέρα τῶν ἄλλων· ἀλλὰ τὰ ὑπόγεια ἐστεροῦντο σχεδὸν ἀμφοτέρων τῶν κοινῶν τούτων τοῦ βίου ἀπολαύσεων, κατακείμενα λίαν βαθύτερον τῆς ἐπιφανείας τῆς αὐλῆς, τὰ δὲ παράθυρα συνίσταντο ἐκ τεσσάρων μικρῶν ῥυπαρῶν ὀφθαλμῶν, αἱ ὁποῖαι ἂν ἦσαν τεθραυσμέναι ἐποικίλλοντο διὰ ῥυπαρῶν βράκων ἢ χάρτου.

Ἐντὸς ἐνὸς τῶν ὑπογείων τούτων δωματίων ὁ Δίκαιος Νάσων ἐγεννήθη, καὶ ἔξει μέχρι τοῦ διωδεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Πῶς ἔζησε, πῶς ἐτρέφη, καὶ πῶς ἐνεδύθη, δύσκολον θὰ ᾔτο νὰ φαντασθῇ τις. Ἡ μήτηρ του ἦν ἐπιδεξία γυνὴ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς νεότητος αὐτῆς, κερδαίνουσα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὡς ὑπηρετίς ἐν τῇ οἰκογενεῇ μικροεμπόρου τινος. Ἀλλ' ἐνυμφεῖσθαι ἄνθρωπον ὅστις δὲν ἦτο ἐγκρατής, καὶ ὅστις ἐπομένως ἀπώλεσε πᾶσαν σταθερὰν ἐργασίαν καὶ κατέπιπτεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐωσοῦ κατήντησε βαρκοσυλλέκτης, περιφερόμενος νὰ συλλέγῃ ἐνδύματα, ὅσῃ, καὶ ὅσα ἄλλα ἡδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν. Ἡ ἐργασία αὕτη δὲν ἦτον ἀπρόσδοκος, ἀλλ' ὁ Νάσων ἔδωκεν πάντα πολλὰ εἰς τὸν πότον, καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ περιπεσοῦσα εἰς τὰς αὐτὰς κακὰς ἐξεις, ἐφύλαττε τοσοῦτον ὀλίγον ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἡδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τοῦ συζύγου τῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκίας, ὥστε σπανίως ἐφαγον ἥρεμον ἄρτον, ἀλλ' ἐφιλονέκουν οἰκτρῶς, καταντώντες ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐτι μᾶλλον ἀκρατεῖς.

Τοιαύτη ἡ οἰκία ἐν ᾗ ὁ μικρὸς Δίκαιος ἀνετρέφη, εὐτυχῶς ἦτο τὸ μόνον τέκνον· ἀλλ' ὁ πατὴρ του ὀλίγον εἰς αὐτὸν προσεῖχε. Ἡ μήτηρ του ἡγάπα μὲν αὐτὸν, ἀλλὰ οὐδεμίαν ἐκ τούτου προήρχετο ὠφέλεια ἐνεκα τῆς τῶν φρενῶν ἀστασίας αὐτῆς. Ὁ παῖς σπανίως

νίω, ἔγνω πραγματικῶς πεῖναν, διότι πάντοτε εὐρίσκειτό τι ἐν τῷ τριγώνῳ ἑρμαρίῳ πρὸς ὃ ἐλευθέρως ἐπλησίαζαν, οὐδὲ παλλάκις ἐλάμβανε τραγεῖς λό-

σοντο μεταξὺ τῶν θορυβοειδεστέρων καὶ ἀτακτοτέρων κατοίκων τῆς αὐλῆς τοῦ Ῥόαν, καὶ τοι ὁ πότος ἀνοήτῃναι καὶ καθίστα αὐτοὺς πρὸς οὐδὲν χρησίμους

Ἀρχαϊότερες Μηχυνῶν (ἴδε σελ. 51.)

γους καὶ κτυπήματα τὰ ὁποῖα τόσον συχνάκις εἰσὶν ὁ κληρὸς τῶν ἀτυχῶν παίδων πῶν μεθυσκάντων γονέων. Οὕτε ὁ Νάσων οὔτε ἡ σύζυγος αὐτοῦ κατετά-

συχνάκις ἐπὶ δλοκλήρους ἡμέρας, ἰδίᾳ ὅτε ὁ Νάσων ἔτρεπε τὸν μέγαν πλήρη ῥακῶν σάκκον αὐτοῦ εἰς χρήματα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπαρότητα, καὶ τὴν γενικὴν καχεξίαν τῆς κατοικίας των, θὰ ἐκέρδαινον τὸ πρῶτον βραβεῖον ἐὰν τοιοῦτο προσεφέρετο διὰ τὸ ἀθλιέστερον δωμάτιον. Ὁ Δικῆτο παράδοξον μικρὸν πλάσμα ἔχων φαιδρότατον τὸ πρόσωπον. Ἐνεδύετο ἐξ δλοκλήρου ἐκ τοῦ σάκκου τῶν ῥακῶν τὰ ὁποῖα συνέλεγεν ὁ πατήρ του. Ὁ Νάσων εἶχε τρεῖς τοιούτους σάκκους, οἵτινες ἐκρέμναντο ἐκ τριῶν καρφίων ἐν τῷ ὑπογίῳ δωματίῳ. Ὁ εἰς ἦτο κυανούς,

ἐκ στερεοῦ ὑφάσματος κατασκευασμένοι, διὰ ν' ἀποθέσθῃ ἐντὸς αὐτοῦ παλαιὰ ἐνδύματα· ὁ δεύτερος, ἐκ στερεοῦ καννάβου, ἦτο διὰ τὰ κονικλοδέρματα, καὶ ὁ τρίτος δι' ὅστ' αὐτὰ. Ἐκ τοῦ κυανοῦ σάκκου συνήθως προήρχαντο ἐπανωφόρια ὅλως κινουργῇ ἢ καλῶς ἐπιδιωρθωμένα· τὰ τελευταῖα ταῦτα πάντοτε ἐπιπτον εἰς τὴν μερίδα τοῦ Δικ, διότι τὰ πρῶτα μετετρέποντο εἰς μετρητά. Ὡς πρὸς τὴν ἀρμογὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ σώματος, τοῦτο δὲν ἐθεωρεῖτο σημαντικὸν ἀρκεῖ νὰ ἡδύνατο ὁ Δικ νὰ εἰσέροχῃται ἐντὸς αὐτῶν, πολλάκις δὲ συνέβαινεν ὁ μικρὸς παῖς σχεδὸν νὰ σκάζῃ ἐν αὐ-

ραμονεύων ἐντὸς τῶν παραθύρων τῶν δωροπωλείων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔβλεπεν ἐλκυστικὰς σωρούς πορτοκαλλίων, ἐξ ὧν ἐνίοτε ἐξάγων ἡμίσειαν πέναν ἐκ τοῦ θυλακίου τοῦ ἡγόραζε ἐν ἐκ τῶν μικροτέρων καὶ ὀξυνοτέρων.

Ἀλλὰ τὸ μέγιστον θέλητρον τοῦ βίου τοῦ Δικ ἦτο νὰ πηγαίῃ εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ *Covent Garden* νὰ θεωρῇ τὰ ἄνθη διὰ τὰ ὁποῖα εἶχε μεγίστην ἀγάπην. Διετέλει ἐν πλήρει ἐκστάσει τέρψεως ὅτε πρῶτον ἐπῆγεν ἐκεῖ μετ' ἄλλων παίδων, οἵτινες ὡς αὐτὸς οὐδὲν εἶχον νὰ πράξωσιν ἢ νὰ περιφέρωνται εἰς

Ο ΒΟΖΙΔΑΡ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

τοῖς ἐκ τῆς στενότητος, ἄλλοτε δὲ ἐφάνετο ὡς περιπατῶν ἀναρτιστὴρ φορεμάτων ἔχων ταῦτα χαλαρῶς ἀννηρημένα ἐπ' αὐτοῦ. Ἀδιάφορον ἦτο διὰ τὸν Δικ εἰάν ἦσαν στενὰ ἢ πλατέα, οἱ στιλπνοὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ καὶ αἱ οὐλαὶ τρίχες ἦσαν τὰ ἐπισύροντα τὰ βλέμματα τῶν ἀνθρώπων. Ὁ βίος τοῦ Δικ ἐπὶ τὰ πρῶτα ὀλίγα ἔτη ἦτον λίαν ἐλεύθερος καὶ ἄνετος· ἐπεδίδετο εἰς ὅλας τὰς παιδιὰς τῆς ἡλικίας τοῦ παίζων ὅτε μὲν τὸ τόπι ὅτε δὲ ἕτερον τῶν πολλῶν τῶν παίδων παιγνιδίων, ἄλλοτε δὲ περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ πα-

τὰς ὁδοὺς. Ὅσα ἐκείνοι ἐθεώρουν μετ' ἀδιαφορίας, ὁ Δικ ἔβλεπε μετὰ τέρψεως, ἔκτοτε δὲ σταθερῶς ἐπῆγαιεν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπερ δὲν ἀπείχε πολὺ ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Ῥόαν. Ἦτο ἐκεῖ τόσον συχνὰ ὥστε ἡ ἐμφάνισις αὐτοῦ κατέστη συνήθης εἰς τοὺς ἐμπόρους, οἵτινες πολλάκις μετεχειρίζοντο αὐτὸν νὰ κάμνῃ θελήματα ἢ μικρὰς ἐργασίας δι' αὐτοὺς ἀνταμοιβόντες αὐτὸν δι' ἐνὸς μήλου ἢ πορτογαλλίου, ἢ εἰάν ἦτο πρὸς τὸ ἐσπέρας, καὶ δι' ἀνθοδέσμης ἥτις ἤρχιζε νὰ μαραινῇται. Οὐδὲν ἠδ' ἀρκεῖται αὐτὸν τοσοῦτον ἢ νὰ

λαμβάνη ταῦτα καὶ φέρει εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ ἐθε-
τεν ἐντὸς ἡμιτετραυσμῆνου ἀγγείου ἐπὶ τοῦ παρα-
θύρου, ἔνθα ἠδύνατο νὰ τὰ ἴδῃ ἅμα ἐξύπνει τὴν
πρωΐαν. Εἰς μεταγενεστέρους χρόνους ἐσυνείθιζε νὰ
λέγῃ ὅτι ἡ πρώτη αὐτοῦ ἰδέα περὶ Θεοῦ ἐλήφθη ἐκ
τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ὅτι ἡ ὠραιότης αὐτῶν ἐξέπλη-
ξεν τὸν νοῦν αὐτοῦ περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς δυνά-
μεως ἥτις ἐποίησεν αὐτά. Ἡ παράδοξος ἀντίθεσις αὐ-
τῶν ἐν πάσῃ τῇ ἀξιαγάστῳ αὐτῶν ἐμφανεία καὶ τοῦ
σκοτεινοῦ καὶ ρυπαροῦ δωματίου ἐν ᾧ ἔξει, πολὺ ἀ-
ναμφιβόλως συνετέλουν πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἀποτε-
λέσματος τούτου εἰς τὸν νοῦν του.

Ὁ Δίκ ὀλίγα ἐγίνωσκε περὶ θρησκείας· ἅπαξ ἡ δις
λάθρα ἐθεώρησεν ἐντὸς ἐκκλησίας τελουμένης τῆς λει-
τουργίας, ἀλλὰ δὲν ἔμεινεν ἐπὶ μακρόν, οὐδόλως ἐν-
νοῶν τί ἤκουε, καὶ μᾶλλον φοβηθεὶς τὸν ἄνθρωπον
μὲ τὸ μελανὸν φῶμα τὸν ὁποῖον ἐβλεπε καθήμενον
παρὰ τὴν θύραν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως. Ἀλλὰ καὶ
τοὶ ὁ Δίκ ἦτο ξένος διὰ τε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ κυ-
ριακὸν σχολεῖον, ἀνετρέφετο δι' αὐτὸν διδάσκαλος εἰς
μέρος τὸ ὁποῖον οὐδεὶς θὰ προσεδόκα. Οὐχὶ μακρὰν
τοῦ Covent Garden, ἐν ἐνὶ δωματίῳ, ἔξει γέροντες
ὀνόματι Ἰωάννης Βάλτερς, ὅστις εἶχε μικρὰν σύντα-
ξιν παρὰ τινος κυρίου τοῦ ὁποίου ἦτο ποτὲ ὑπηρετής,
καὶ ὅστις πῶζανε τὰ μέσα αὐτοῦ ποιῶν ποικίλας ἐρ-
γασίας περὶ τὴν ἀγοράν. Ὁ γέρονς οὗτος ἡγάπα τὸν
Θεὸν καὶ τὴν Γραφὴν αὐτοῦ. Ἐξεῖ μόνος· ἡ σύζυγος
αὐτοῦ εἶχεν ἀποθάνει πρὶ τινων ἐτῶν, καὶ τὸ μόνον
τέκνον τὸ ὁποῖον ποτὲ εἶχε, ἄρρεν, ἀπέθανεν ἐξ ὁ-
στρακίης κατὰ τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἰσως ἡ ἀνάμνησις τοῦ παιδὸς τούτου ἔφερεν αὐτὸν
νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τοῦ μικροῦ Δίκ
ὅστις περιεφέρετο εἰς τὴν ἀγοράν· ἀλλ' οὐδέποτε ἤθε-
λε λαλήσῃ πρὸς αὐτὸν ἐὰν μὴ συνέβαινε πὶ τὸ ὁποῖον
θέλομεν τώρα διηγηθῇ.

Ἡμέραν τινα ὅταν γυνὴ τις ἐκ τῆς ἐξοχῆς ἤρχιζε
νὰ φυλάττῃ τοὺς καρποὺς καὶ τὰ λαχανικὰ αὐτῆς,
ἐγλύστρησε καὶ ἀνέτρεψε τὸν κάλαθον τῶν μήλων, τὰ
ὁποῖα ἐκύλισαν κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν. Ὁ Δίκ ἴστα-
το πλησίον καὶ ἐβοήθησεν αὐτὴν νὰ τὰ περισυναγά-
γῃ· ἡ γυνὴ ἦτον ἀνῆσυχος νὰ τὰ συλλέξῃ ὅλα διότι
ἦτον ἄριστον εἶδος καὶ ἐπωλοῦντο εἰς καλὴν τιμὴν
δι' ἐπιδόρπια, καὶ καθὲν αὐτῶν ἦτο πολύτιμον. Πολ-
λὰ ἐκύλισαν εἰς ἀπόστασιν καὶ ἐστάθησαν ὑποκάτω
σωροῦ κενῶν καλάθων. Ὁ Δίκ ἔτρεξε καὶ ἐκεῖ καὶ τὰ
συνέλλεξε. Τοῦτο πράττων ἔχωσε τρία ἐξ αὐτῶν ἐν-
τὸς τῶν εὐρυχώρων θυλακίων τῶν ἱκανῶς πλατέων
αὐτοῦ ἐνδομάτων, προϊόντων ἐκ τοῦ κυανοῦ σάκκου
τὰ ὁποῖα θὰ ἐχώρουν παῖδα δις ἔχοντα τὸ μέγεθος
αὐτοῦ. Ὑπῆρχεν Ὁφθαλμὸς ὕψηλός ὅστις τὸν εἶδε
διὰ πρᾶττοντα τὴν κλοπὴν ταύτην, ὁ Παντοδύναμος
ἐκεῖνος Ὁφθαλμὸς ὅστις οὐδέποτε κοιμάται· ἀλλ'
ἦτο καὶ εἰς ἀνθρώπινος ἐπὶ τοῦ μικροῦ παιδὸς κατὰ
τὴν στιγμήν ἐκείνην, καὶ οὗτος ἦτο ὁ τοῦ γέροντος
Ἰωάννου Βάλτερς. Ἰστάτο πλησιέστατα, ἀλλ' ἀπε-

κρύπτετο ὑπὸ ὕψηλῶν τινῶν δενδρυλλίων. Εἶδε τὸν
Δίκ στρεφόμενον νὰ παρατηρήσῃ μήπως τις τὸν ἐβλε-
πε πρὶν ἢ θέσῃ τὰ μήλα ἐντὸς τοῦ θυλακίου του, καὶ
τοῦτο τὸν ἔκαμε νὰ προσέξῃ τί ἐπραττεν καὶ ἐπίσης
τὸν εἶδε πηγαίνοντα εἰς τὴν γυναῖκα μὲ διάφορα μῆ-
λα εἰς τὰς χεῖρας, τὰ ὁποῖα ἔδωκεν εἰς αὐτήν. Αὕτη
θερμῶς τὸν νύχαριστήσε, καὶ τῷ ἐπέστρεψε ἐν ὧς δὲ
ῥον διὰ τὴν φροντίδα ἣν ἔλαβεν. Εἶχε προχωρήσει ἡ
ὥρα καὶ ὁ Βάλτερς ἐπήγαγεν εἰς τὴν κατοικίαν του.
Ἡσθάνθη λύπην διὰ τὸν Δίκ, ὅστις τῷ ἀνέμνησε τὸν
ἴδιον αὐτοῦ παῖδα. Ἐνόμισεν ὅτι εἶχε καθῆκον, ἡμε-
λημένον παῖδα νὰ τὸν διδάξῃ πόσον ἄδικος εἶναι
ἡ κλοπή. Δὲν ἐπεθύμει νὰ τὸν ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἀγο-
ράν καταγγέλλων αὐτὸν ὅτι ἔλαβε τὰ μήλα οὐδὲ
πάλιν ἠσθάνετο ὅτι θὰ ἦτο δίκαιον νὰ ἴδῃ παι-
δίον κλέπτον καὶ νὰ μὴ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του.
«Διότι,» ἐσκέφθη, «ἐὰν μεταβῇ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ
ἕτερον δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου
καὶ νυκτοκλέπτης· ἀλλ' ἐὰν νῦν σταματήσῃ, παῖς ἔ-
χων τοιοῦτον πρόσωπον δύναται νὰ γίνῃ τίμιος καὶ
ἀγαθὸς ἀνὴρ». Εἶτα μετ' ὀλίγων λεπτῶν σκέψιν εἶ-
πεν εἰς ἑαυτὸν — «Εἶναι ἐν τῶν τέκνων τοῦ Χριστοῦ,
οὕτω δὲ χάριν τοῦ Κυρίου θέλω ἐπιχειρήσει δοκιμὴν
ἐπ' αὐτοῦ». Συγχρόνως ὁ Δίκ κατεβρώχιζε τὸ μῆ-
λον τὸ ὁποῖον ἡ γυνὴ τῷ ἔδωκε, μετὰ τῆς οὐχὶ δυ-
σαρέστου ἀναμνήσεως ὅτι ἡ εἰς τὸν οὐρανίσκον αὐτοῦ
ἡδονὴ θὰ ἐπανελαμβάνετο τρεῖς φορὰς, διότι εἶχε
τρία περιπλέον ἐντὸς τοῦ θυλακίου του. Φοβοῦμαι
ὅτι ἡ ῥηθεῖσα ἡδονὴ κατ' οὐδὲν ἡλαττοῦτο διὰ τῆς
γνώσεως ὅτι εἶχον κλαπῇ. Δὲν θέλω νὰ εἶπω ὅτι ἦτο
καθ' ἑξὶν κλέπτης διότι τοιοῦτος δὲν ἦτον. Παῖδες
τινες ἔχουσι τὴν κλοπὴν ἐπάγγελμα καὶ ἀγάλλονται
ἐπ' αὐτῇ. Ὁ Δίκ ἐνίστε ὑπέκλειψεν ὅτι δὲν ἀνῆκε
αὐτῷ, καθὼς ἔπραξε καὶ διὰ τὰ μήλα. Δὲν ἐθήρευε
τὰς εὐκαιρίας, ἀλλ' ἐὰν εὗρισκε τοιαύτας δὲν προσε-
πάθει ν' ἀντιστῇ εἰς τὸν πειρασμόν.

Ἐξεπλάγη ὁπωςοῦν ὅταν ἠσθάνθη τινα θέτοντα
χεῖρα στιβαρὰν ἐπὶ τοῦ ὤμου του. Ἦτον ἡ χεῖρ τοῦ
Ἰωάννου Βάλτερς, ὅστις εἶπεν εἰς αὐτόν.

«Θέλω νὰ σοὶ εἶπω μίαν λέξιν, φίλε μου. Ἐλθε εἰς
τὴν κατοικίαν μου νὰ πῶμεν μαζὴ ἐν φλυζάνι τσάι».

Ὁ Δίκ τὸν εἶδεν εἰς τὸ πρόσωπον ὅπερ ἦτο λίαν
εὐπροσέγγιστον, καὶ τοὶ φέρον τὰ ἔχνη τῆς προβεβη-
κυίας ἡλικίας. Οὐδόλως ἐφοβήθη καὶ ἐπορεύθη μετὰ
τοῦ Βάλτερς διότι τὸ φλυζάνι τὸ τσάι ἦτον ἐλκυστι-
κόν, καθόσον δὲν ἐτύγχανε συχνὰ τοιαύτης εὐκαιρίας·
ἔβαινε πλησίον τοῦ γέροντος καὶ ἀπῆντα εἰς ὅλας τὰς
ἐρωτήσεις ὡς πρὸς τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν, καὶ
τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς του, κτλ. ὥστε ὁ Βάλτερς ἐγνώ-
ρισεν πάντα περὶ αὐτοῦ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ δωμά-
τιον κείμενον ἐπὶ μικρᾷ ὁδοῦ ἐντὸς μιᾶς οἰκογενείας
ἐχούσης μικρὸν παντοπωλεῖον.

Ἦτο ταπεινὴ κατοικία, ἀλλ' εἰς τὸν Δίκ ἐφάνη μέ-
γαρον παραβαλλόμενον πρὸς τὴν ἑαυτοῦ. Κατὰ πρῶ-
τον ἦτο καθαρὰ, διότι ἡ γυνὴ ἐξ ἧς ὁ Βάλτερς τὴν

ἐνοικίασε ἐφρόντιζε νὰ τὴν σαρόνει, αὐτὸς δὲ ὁ ἱ-
διος ἐσκόνιζε καὶ ἐκαθάριζε, καὶ τὰ ἐπιπλα ἦσαν καλ-
λίτερα ἐξ ὧσιν ὁ Δικ ἐσυνείθιζε νὰ βλέπῃ ἐν οἴῳδῃ-
ποτε ἐκ τῶν δωμάτων τῆς Αὐλῆς τοῦ Ῥόαν. Ὑπῆρ-
χε μικρὰ στρογγύλη τράπεζα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωμα-
τίου, καὶ ἐτέρα εἰς τὰ πλάγια μὲ δύο ἢ τρία μεγάλα
βιβλία ἐπ' αὐτῆς. Ἦτο δὲ καὶ ἐρμάριον ἐν μιᾷ τῶν
γωνιῶν καὶ στενὴ κλίνη εἰς τὴν ἐτέραν, ἐπὶ δὲ τῆς
κλίνης ἦτο μέγα δέρμα τίγρεως τὸ ὁποῖον ὁ κύριος
τοῦ Βάλτερος τῷ εἶχε δώσει πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ τὸ
ὁποῖον ἐχρησίμευσεν ὡς κόσμημα τὴν ἡμέραν καὶ ὡς
θερμὸν σκέπασμα διὰ τὰς ψυχρὰς νύκτας. Ἐπίσης
ἦτο καὶ μικρὰ θήκη ἐπὶ τῆς πλαγίας τραπέζης μὲ
ὀλίγα ἐπ' αὐτῆς βιβλία. Ὁ Βάλτερος ἦτο φιλομαθὴς
καὶ πάντοτε ἠγάπα τὴν ἀνάγνωσιν, ἀλλὰ τελευταῖον
περὶ ὀλίγων βιβλίων ἐφρόντιζε πλὴν τῆς Ἱερᾶς Γρα-
φῆς καὶ τοῦ προσευχηταρίου, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν ἀ-
πόδειξιν πολλῆς χρήσεως.

Ὁ Βάλτερος εἶπεν εἰς τὸν Δικ νὰ καθήσῃ, καὶ τῷ
ἔδωκε βιβλίον περιέχον εἰκόνας τινὰς ζώων ἵνα θεω-
ρήσῃ ἐνῷ ἐτοιμάζετο τὸ τσάι· ἀλλὰ τὸ παιδίον δὲν
ἠδύνατο ἢ νὰ προσέξῃ εἰς τὸν Βάλτερος καὶ τὰς ἐνερ-
γείας του, αἵτινες εἶχον περισσότερον γόητρον τοῦ βι-
βλίου του. Πρῶτον ἔθεσε πυρίον εἰς τὴν πυρὰν, ἥτις
ἦτον ἔτοιμος ν' ἀνάψῃ. Εἶτα ἐξῆλθε νὰ φέρῃ νερὸν
διὰ νὰ παρασκευάσῃ τὸ τσάι. Ἀκολούθως ἠνέωξε τὸ
ἐρμάριον, καὶ ἐξέβαλεν ἐν δοχείῳ διὰ τσάι καὶ δύο
κυανολεύκους κυάθους καὶ πινακίδια, καὶ ἡμισυ ἄρτον
καὶ ὀλίγον βούτυρον. Τὰ ἔθηκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης
λίαν κοσμίως, καὶ εἶτα ἐξελθὼν πάλιν, ἐπορεύθη εἰς
τὸ μικρὸν παντοπωλεῖον καὶ ἔφερε δύο ἢ τρία τεμά-
χια λάρδου, ἀγοράσας αὐτὰ ἐκ τῆς οἰκοδεσποίνης αὐ-
τοῦ ἥτις ἐπώλει τρόφιμα. Ταῦτα ἐτηγάνισεν ἐντὸς
μικροῦ δοχείου τὸ ὁποῖον ἐκρέματο παρὰ τὴν ἐστίαν,
καὶ ὅταν τὸ ὑδωρ ἐχύθη ἐντὸς τοῦ ἀγγείου, καὶ ἡ
θελκτικὴ ὁσμὴ τοῦ λάρδου ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πυρᾶς καὶ
ἐτέθη ἐντὸς τριβλίου ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ στόμα τοῦ
Δικ ὑγράνθη τοσοῦτον ὥστε μόλις ἠδυνήθη νὰ περιμεί-
νῃ νὰ τῷ εἴπῃ νὰ ἀρχίσῃ νὰ φάγῃ. «Ἐλα Δικ ἐδῶ»,
εἶπεν ὁ Βάλτερος, καὶ ὁ Δικ δὲν ἐχρειάσθη δευτέραν
πρόσκλησιν. Ἐσυρε τὴν ἔδραν του ἐν ἀκαρεὶ παρὰ τὴν
τράπεζαν, καὶ καθήσας, ἦτον ἔτοιμος εἰς ἐνέργειαν.
Ἄλλ' ὁ γηραιὸς Βάλτερος εἶχε τι νὰ εἴπῃ πρὶν ἢ ἀρ-
χίσῃ. Εἶπεν εἰς τὸν Δικ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ τὴν
προσευχήν, καὶ τὸν εἶπε νὰ σταθῇ ὀρθίος, τὸ ὁποῖον
καὶ ἔπραξε καὶ ἐθεώρει μετ' ἐκπληξέως τὸν γέροντα
ἐκβαλόντα τὸν μικρὸν αὐτοῦ μέλανα πῖλον ἐκ τῆς κε-
φαλῆς, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας, ἐζήτησε παρὰ τοῦ
Θεοῦ νὰ εὐλογῇ τὴν τροφὴν τὴν ὁποίαν ἡ ἀγαθό-
της Αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Ὁ παῖς δὲν εἶδε ποτὲ τοῦ-
το πρότερον γινόμενον καὶ ἠπόρει· ἀλλ' εὐθὺς ἐλησμό-
νησε τὰ πάντα ἐν τῇ ἡδονῇ τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς
πεινῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ λάρδου καὶ τοῦ ἄρτου, ἐξ οὗ
ὁ Βάλτερος τῷ ἔκοψε μέγα τεμάχιον. Ὁ ἀγαθὸς τὴν
καρδίαν γέρων ἔφαγεν ὀλίγιστον ἀλλ' νύχαριστεῖτο

βλέπων τοῦ Δικ τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ ἴσως ἐπεθύμη-
σε νὰ μὴ εἶχε τόσον δυσάρεστον πρᾶγμα ὅσον νὰ εἴπῃ
εἰς τὸν νεαρὸν αὐτοῦ ξένον ὅτι τὸν εἶδε κλέπτοντα.

Ὅταν τὸ τσάι ἐτελείωσε, ὁ μεθοδικὸς γέρων ἔ-
πλυνε τὰς κυάθους καὶ τὰ πινάκια καὶ ἔθηκε τὰ πάν-
τα ἐντὸς τοῦ ἐρμαρίου. Εἶτα δὲ εἶπεν :

«Τώρα, Δικ, ἔχω κάτι νὰ σοῦ εἴπω — κάτι τὸ
ὁποῖον δὲν ἐπιθυμεῖς οὐδὲ κατὰ τὸ ἡμῖς ἢ ὅσον ἐπι-
θυμεῖς τὸν λάρδον. Ἐχεις μῆλα τινὰ εἰς τὰ θυλάκιά
σου τὰ ὁποῖα ἔκλεψες ἀπὸ τὴν γυναῖκα ὅταν αὕτη τὰ
ἐσκόρπισε καὶ ἐκύλισαν ὑπὸ τὰς καλᾶθους. Δικ, εἶναι
πολὺ λυπηρὸν νὰ ἦναι τις κλέπτης, καὶ ὁμῶς εἶσαι!»

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ δυστυχοῦς Δικ ἐμεγαλύνθησαν
καὶ αἱ παρειαὶ του ἔγειναν ἐρυθραί. Ἐγίνωσκε πολὺ
καλὰ ὅτι ὅταν οἱ κλέπται συλλαμβάνονται ἡ τύχη
τῶν εἶναι νὰ φέρονται εἰς τὴν φυλακὴν. Ἦρχισε νὰ
ὑποπτεύῃ ὅτι ἐπιάσθη, καὶ ὅτι ὁ Βάλτερος ἦτο ἀστυ-
νομικὸς κλητὴρ μετεμφιεσμένος, καὶ ὁμῶς τῷ ἐφαί-
νετο παράδοξον, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τιμωρηθῇ, ὅτι θὰ
ἤρχιζε νὰ τῷ δίδῃ τόσον πολὺ τσάι. Δὲν ἔλαβε και-
ρὸν νὰ συνέλθῃ εἰς ἑαυτὸν διότι ὁ Βάλτερος ἐπερίμε-
νεν ἀπάντησιν· ἡ μόνη βοήθεια τὴν ὁποίαν εἶχε ἦτο
νὰ προσπαθῇ νὰ βοηθήσῃ ἑαυτὸν λέγων ψεῦδος,
καὶ ἐπομένως εἶπεν ὅτι ὁ γυνὴ τὰ ἔδωκεν εἰς αὐτόν.

«Ὁχι, Δικ, δὲν εἶναι ἀληθές· αὕτη σοὶ ἔδωκε μό-
νον ἓν, τὸ ὁποῖον καὶ ἔφαγες».

Ἐτι μᾶλλον φοβηθεὶς ἰδὼν πόσον ἀκριβῶς ὁ Βάλ-
τερος ἐγίνωσκε τὴν τελευταίαν πρᾶξιν, ὁ Δικ ἤρχισε
νὰ κλαίῃ καὶ παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ φύγῃ. Ὁ
ἀγαθὸς τὴν καρδίαν γέρων ἔσυρε τὸν παῖδα παρ' ἑαυ-
τῷ, καὶ τῷ εἶπεν ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ τὸν τιμωρήσῃ
ἢ νὰ εἴπῃ εἰς τινὰ περὶ τῆς κλοπῆς του· καὶ ὅταν τὰ
δάκρυά του ὁλοσχερῶς ἐξηράνθησαν, εἶπεν :

«Ἄλλ' ὑπάρχει τις ὅστις τὸ γνωρίζω, παιδίον μου,
καὶ ὅστις θέλει μίαν ἡμέραν σὲ τιμωρήσῃ διότι κλέ-
πτεις καὶ λέγεις ψεῦδη ἐὰν ἐξακολουθῇς τοιαύτην πο-
ρείαν, καὶ ἐὰν δὲν λυπηθῇς διὰ τοῦτο καὶ δι' ἄλλα ἀ-
τοπήματα τὰ ὁποῖα ἔπραξες.» [Ἔπεται συνέχεια]

ΚΛΕΙΕ ΤΗΝ ΘΥΡΑΝ. Ἐπεικὴς εἰς πλείστα πράγ-
ματα, μετὰ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ ὁ Σβήφτ, ἦτο ἄγαν
ἀπαιτητικὸς εἰς ἕτερα. Ἐξ ὧσιν τῶν πρὸς τοὺς ὑπηρε-
τας αὐτοῦ διαταγῶν, ἀπῆτει αὐστηράν ὑπακοὴν εἰς
τὴν ἐξῆς. «Πάντοτε ἔλεγε κλεῖε τὴν θύραν ὡςάκις ἡ
εἰσέρχουσα, ἢ ἐξέρχουσα τοῦ δωματίου μου». Ἡμέραν
τινὰ μίαν τῶν ὑπηρετριῶν αὐτοῦ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ
μεταβῇ εἰς τὴν δέκα μίλια ἀπέχουσαν τοῦ Λονδίνου
κωμόπολιν, ἐνθα διέμενε ἡ οἰκογένεια αὐτῆς ὅπως πα-
ραστῇ εἰς τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ὁ Σβήφτ
οὐχὶ μόνον συνήνεσεν ἀλλὰ καὶ ἐδάνεισε εἰς αὐτὴν ἑνα
τῶν καλλιτέρων αὐτοῦ ἵππων, διέταξε δὲ καὶ τὸν ἱ-
διαίτερον αὐτοῦ θαλαμηπόλον νὰ τὴν συνοδεύσῃ. Ἀ-
τυχῶς τὸ πτωχὸν κοράσιον ἐν τῇ παραφορᾷ τῆς χα-
ρᾶς του, ἐλησμόνησε νὰ κλείσῃ τὴν θύραν ὅτε ἐξῆλθε
τοῦ δωματίου. Ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μετὰ τὴν ἀνα-